

Det stämmer. Han skulle dock säkert önska att hans band The Drippers skulle få mer uppmärksamhet än kebabätandet. Därför vill vi passa på att tipsa om dem! Han är även en duktig musikkåsör.

Jag tycker det är fullt rimligt att kebabätandet upptar 95 % av hans mediatid, haha. Era texter får ofta goda vitsord för att de är fyndiga. Jag tycker att man med fog kan göra en jämförelse med Magnus Ugglå – att häckla sin egen klass med diverse markörer och referenser. Även om det i hans fall är överklassen och i ert fall medelklassen, antar jag?

Det är jättekul att folk uppskattar våra texter då vi lägger ner mycket jobb på dem. Jämförelsen med Magnus Ugglå är både smickrande och kanske inte helt dum, inte heller på det musikaliska planet eftersom vi egentligen gör schlagers fast i tvåtakt med distade gitarrer. Vi sparkar en hel del uppåt men vi ger oss också på folk i vår egen omgivning, det blir roligare så. Doktor Kosmos har många exempel där han driver med sig själv och sin egen publik, det kan ni förvänta er ännu mer av från oss i framtiden.

I förlängningen – som förmodade medelklassbarn (vilket även jag är), skall era texter ses i skenet av nån slags klassisk revolt mot den egna uppväxten? Man har fått med sig både materiell och social trygghet - liksom bildningen - men det är ändå nånting som skaver?

Oj, mustig fråga - och ledande! Jag tror inte någon av oss känner ett behov av att revoltera mot sin bakgrund på något sätt. Det Sverige vi växte upp i var ett bra Sverige att växa upp i. Det kanske snarare är saker i vår samtid som vi försöker spegla. Målsättningen är också att inte skriva folk på näsan, även om våra åsikter såklart lyser igenom ibland.

Intressant. Jag skulle nog säga att ni skriver folk på näsan - men i ironisk och häcklande form. Jag har ett par frågor som tangerar det lite längre fram. Men varför är just trallpunkten så intimt förknippad med medelklassens barn?

För att underklassen inte hade råd att köpa Definitivt 50-spänn.

Deppigt... Förutom ironin och den häcklande jargongen har ni ju minst sagt referensrika och litterära texter. I vilken utsträckning är det ett medvetet drag eller faller det sig naturligt?

Det är ett medvetet drag. Folk känner sig smarta när de fattar referenshumor.

Ja, och personligen erkänner jag det utan omsvep. Folk kallar oss den ironiska generationen, men ibland undrar man om inte "referens-generationen" är ännu mer träffande. Vidare. Ni har många hardcore-fans som anser att ni är landets bästa punkband. Jag tillhör också den skaran. Men ändå känns det inte som att det vill lyfta och ni får ofta ganska svala speltider på "större" punkarrangemang (frånsett stundande punkbåten i maj, så möjligen är en vändning i antågande). Har ni någon teori om varför det blivit så?

Först och främst vill vi tacka för komplimangen. Det känns om att det finns en osynk i "erkännande", dels mellan arrangörer och publik men även arrangörer emellan. Vi har också ibland reagerat på t.ex. placering och storlek av vår logga på affischer, men det är inget vi skulle erkänna offentligt. Förrän nu.

Om man vill vara ett headline-band måste man bestämma sig för att man vill vara det och det har vi väl inte riktigt gjort antar vi. Idag kan man typ kvantifiera bands "storlek" genom ex. Spotify-siffror. Vi kanske har haft fler lyssnare senaste fyra veckorna än ett annat band, men det innebär inte nödvändigtvis att vi är "större".

Ödmjukhet är egentligen en uppskattad egenskap i Sverige, men den gör också att många tomma tunnor skramlar sig fram till större uppmärksamhet och högre positioner än de förtjänar. Men. Jag tänkte presentera tre förklaringsmodeller som ni ska få kommentera.

#1: Jämförelsen med Varnagel är ju oundviklig; intellektuella och artikulerade texter. Man har ju alltid trott att Varnagels främsta akillshäl var tidpunkten (en tidsepok då trallpunk var paria), men med tanke på att ni trots er otroliga kvalitet inte riktigt heller får det där riktiga erkännandet inom punken – är det så krasst att det är omöjligt att nå de höga höjderna ifall man skriver FÖR smart punklyrik?

Nej, för bra texter är nog inget problem. Det är nog snarare trallpunk som är flaskhalsen. Vårt problem har även varit att komma ut och spela live så mycket som vi velat. Vi har varit tvungna att tacka nej till många roliga gig.

